

Білявцева К. С.

УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Національна економіка України переживає важкі кризові часи, і хоча деякі науковці стверджують, що наша держава починає повільно виходити з цього становища, питання необхідності ліквідації її негативних наслідків залишається відкритим. Особливо актуальною є проблема покращення фінансового стану підприємств машинобудування, оскільки в цій галузі внаслідок фінансово-економічної кризи стався найбільш глибокий серед усіх сфер промисловості спад якісних та кількісних показників діяльності.

Орієнтуючись на створення прогресивної структури основних виробничих фондів, машинобудівна промисловість істотно впливає на темпи і напрями науково-технічного прогресу в різних галузях народного господарства, зростання продуктивності праці, які визначають ефективність розвитку суспільного виробництва. Після розвалу СРСР українське машинобудування опинилося, як і більшість галузей народного господарства, у кризовому стані, який був викликаний насамперед розривом єдності машинобудівного комплексу колишнього СРСР. Його поділ став причиною падіння конкурентоспроможності машинобудівної продукції, нестачі фінансових та матеріальних ресурсів, зниження попиту на вітчизняну продукцію та її заміну на зарубіжні аналоги. Останні роки господарювання характеризувалися деяким поліпшенням ситуації на ринку українського машинобудування: динаміка зростання становила у 2000 - 15,3 %, 2001- 18,3%, 2002- 11,3 %, 2003-35,8%, 2004- 28%, 2005- 7,1%, 2006- 11,8%, 2007- 28,6%. Після 2007 року спостерігалось деяке зниження темпів зростання, зумовлене загальною фінансовою кризою в країні та світі. Проте, незважаючи на масштаби кризи розвиток машинобудівної галузі неможливий без значних інвестицій, які б сприяли підвищенню рівня ліквідності та зростанню виробничих потужностей підприємств. На сьогодні знос устаткування машинобудівних підприємств, за попередніми оцінками, становить близько 70%. Через брак фінансових ресурсів дуже повільно вирішуються проблеми поновлення виробничого потенціалу галузі на основі використання інноваційних технологій і реалізації вітчизняних наукових розробок, зміни структури товарного виробництва та розвитку наукомісткого машинобудування, забезпечення конкурентоспроможності кінцевої продукції.

До того ж зростання обсягів виробництва машинобудівної галузі підтримувалося зовнішнім попитом і, відповідно, збільшенням виробництва експортно-орієнтованої продукції. Внутрішній попит продовжує залишатися нестабільним, і для відновлення виробництва машинобудівної продукції, спрямованої на внутрішній ринок потрібна стабілізація ситуації в інших сферах реального сектора, оновлення активного кредитування банківською системою, а головне, – стимулювання інвестиційної діяльності машинобудівників з боку держави.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри ЕтаОДСГ Пархоменко О. С.